

Dosarul nr.2ra-1932/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (O. Boțan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (E. Clim, B. Bîrca, S. Iorgov)

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Bîtca Leonid,
reprezentat de avocatul Daniela Sandu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Moldtelecom” împotriva lui Leonid Bîtca privind încasarea datoriei,
împotriva deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 29 decembrie 2017 Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” a depus cerere de
chemare în judecată împotriva lui Leonid Bîtca privind încasarea datoriei și a
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în conformitate cu contractul de prestare a
serviciilor de telefonie mobilă „UNITE” nr. xxx din 23 ianuarie 2013, SA
„Moldtelecom” s-a obligat să presteze serviciile solicitate de către Leonid Bîtca, iar
conform contractului și anexelor la contract, pîrîtul s-a obligat să le achite.

În conformitate cu anexa nr.2 la contractul nominalizat, pîrîtului i-au fost
oferite 2 numere de telefoane și 2 terminale mobile Media xxxxxx cu achitare în
rate, iar în conformitate cu pct. 10.5 „în cazul în care... contractul se reziliază din
vina Abonatului pînă la expirarea perioadei minime contractuale, Abonatul va achita
Operatorului: a) diferența dintre prețul integral și prețul promoțional pentru
terminalul achiziționat, precum și diferența dintre prețul integral și suma achitată în
cazul achitării în rate a terminalului, c) plata cu titlu de prejudiciu pentru bonusul în
servicii acordat, indicat în Anexele la prezentul Contract.

Ca rezultat în urma neonorării obligațiunilor rezultate din contract s-a format o
datorie totală în sumă de 15 529,26 de lei.

Prin cererea de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară nr. 199
din 21 mai 2015, pîrîtului i s-au comunicat cît pretențiile SA „Moldtelecom” și
posibilitatea de a soluționa litigiul pe cale amiabilă în termen de 15 zile

calendaristice, atât și despre rezilierea contractului, conform prevederilor pct. 10.5 al contractului. Cu părere de rău, cererea a rămas fără răspuns și satisfacere.

Prin neexecutarea în termen a obligațiilor contractuale Leonid Bîtca a admis încălcare gravă atât a intereselor reclamantului, cât și a legislației în vigoare privind executarea obligațiilor.

A solicitat reclamantul încasarea de la pârât în beneficiul său a datoriei contractuale în sumă de 15 529,26 de lei și a taxei de stat în sumă de 473 de lei.

Prin hotărârea din 05 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” împotriva lui Leonid Bîtca privind încasarea datoriei și s-a încasat de la Leonid Bîtca în beneficiul SA „Moldtelecom” suma de 15 529,26 de lei cu titlu de datorie contractuală, suma de 465,87 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin încheierea din 04 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a respins cererea lui Leonid Bîtca cu privire la emiterea hotărârii suplimentare în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” împotriva lui Leonid Bîtca privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Leonid Bîtca și s-a menținut hotărârea din 05 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a indicat că prima instanță a adoptat o hotărâre bazată temeinic pe materialul probator administrat, a stabilit corect raportul dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate le-a fost dată o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale ale participanților la proces.

A constatat că, Leonid Bîtca a semnat contractul de abonament și acordul adițional, prin urmare el fiind de acord cu condițiile indicate, inclusiv și cu tarifele pentru serviciile prestate de operator, iar în cazul neexecutării cu consecințele care vor urma. Astfel, fiind justă concluzia primei instanțe de a respinge argumentele pârâtului privind nulitatea contractului. Or, cum a fost reținut și de prima instanță, în temeiul art. 117 alin. (1) CPC, probe în pricini civile sînt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii. Prin urmare, de către Leonid Bîtca nu a fost prezentată nici o probă în sensul art. 118 CPC, ce ar confirma precum că, pârâtul la semnarea contractului se afla într-o stare inconștientă cu capacitate de exercițiu dubioasă, iar trimiterea-extras medical și concluzia medicală anexate la referința pârâtului nu constituie probe care ar demonstra cele invocate de Leonid Bîtca și contrariul celor invocate și solicitate de SA „Moldtelecom”, sau aceste înscrisuri se datează cu data mult mai ulterioară semnării contractului și se referă la starea sistemului cardio-vascular a pârâtului.

Astfel, Colegiul Civil a apreciat critic argumentul recurentului precum că, atât în dispozitivul hotărârii din 05.07.2018, cât și în dispozitivul încheierii din 04.09.2018, instanța nu s-a expus asupra cererii cu privire la declararea nulității contractului din 23.01.2013, încălcîndu-i grav drepturile la un proces echitabil

garantat de art. 6 CEDO și art.20 din Constituția Republicii Moldova. La materialele cauzei lipsește cererea reconvențională a lui Leonid Bîtca privind înaintarea pretențiilor față de SA „Moldtelecom”.

A reținut că prima instanță corect a respins argumentele pîrîtului precum că, ultimul nu a fost informat cu condițiile contractului, nu a exprimat acordul asupra acestora, iar semnătura aplicată pe contract nu probează faptul manifestării conștiente a acordului de ași asuma obligații, sau acestea sunt lipsite de suport factic și legal și sub nici o formă nu pot fi reținute ca temei de admitere a acțiunii reconvenționale. Or, în conformitate cu pct. 6.1 din contractul menționat mai sus, Leonid Bîtca a fost obligat, înainte de semnarea contractului, să ia cunoștință de condițiile contractului, lista oficială de prețuri și aria de acoperire, care sunt disponibile la orice punct autorizat al Operatorului sau pe pagina web www.unite.md. Astfel, Colegiul Civil a respins și argumentul apelantului precum că, ultimul intenționat nu a fost informat de către vînzător despre clauzele contractuale, iar filele semnate nu sunt decât formalități în scopul înșelării părții mai slabe.

A constatat că contractul de prestare a serviciilor în temeiul căruia se înaintează pretențiile față de Bîrca Leonid, a fost încheiat la data de 23 ianuarie 2013, termenul de valabilitate fiind stabilit în capitolul 9, precum și anexele contractului, astfel, perioada minimă contractuală a fost stabilită de 24 luni, la expirarea căreia contractul se consideră prelungit pe o durată nelimitată de timp, dacă părțile nu vor notifica în scris refuzul de a-1 prelungi în termen de 15 zile pînă la expirarea acestuia. Prin urmare, termenul de prescripție de 3 ani a început să curgă din data de 23 ianuarie 2015 și ar expirat la data de 23 ianuarie 2018. Or, din materialele dosarului rezultă că, SA „Moldtelecom” a depus cerere de chemare în judecată la 29 decembrie 2017, încadrându-se în termenul de prescripție.

Prin urmare, prima instanță just a conchis că, chiar și în eventuale circumstanțe de acceptare a rezilierii contractului din partea pârâtului - abonatului din data de 03 februarie 2013, acțiunea civilă este depusă în interiorul termenului de prescripție.

A stabilit că termenul prescripției extinctive la caz s-a întrerupt odată cu expedierea cererii de soluționarea prealabilă a litigiului din 21 mai 2015.

A conchis că concluzia primei instanțe este justă, având la bază un cumul de dovezi administrate, căroro le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, iar argumentele aduse de apelant în susținerea poziției sale, sunt pur declarative, fără un suport legal și probator, fiind similare celor din prima instanță, asupra căroro prima instanță s-a expus.

La 25 iulie 2019 și ulterior la 12 august 2019 Leonid Bîtca, reprezentat de avocatul Daniela Sandu a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii instanței de fond cu emiterea unei hotărîri noi prin care acțiunea să fie respinsă ca tardivă, remiterea cauzei pentru rejudecare în prima instanță sau rezolvarea problemei în fond.

În motivarea recursurilor a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală și a fost pronunțată cu încălcarea normelor de drept material.

A menționat că atît instanța de fond cît și instanța de apel au dat o apreciere greșită probelor din dosar, incorect au constatat circumstanțele de fapt ale cauzei.

A susținut că la 11 februarie 2013 că pe marginea încheierii contractului din 23 ianuarie 2013 cu SA „Moldtelecom”, „UNITE” a fost pornită cauza penală nr.xxx în

baza art.xxxxxx Cod penal, iar Leonid Bîtca a fost recunoscut prin ordonanța din 04 septembrie 2013 ca parte vătămată și parte civilă, deoarece a fost înșelat de o persoană necunoscută pentru a semna acest contract, care a și fost beneficiarul bunurilor care le-a primit de la SA „Moldtelecom”. Prima și ultima plată în sumă de 827 de lei în baza acestui contract, a fost efectuată la 23 ianuarie 2013 de către persoana neidentificată de către organul de urmărire penală. Astfel, în ședința de judecată a depus cerere prin care a solicitat suspendarea procesului civil pînă la data emiterii deciziei definitive pe cauza penală, însă instanța neîntemeiat a respins această cerere.

A susținut că litigiul în cauză a început la 01 februarie 2013, data cînd s-a adresat cu prima plîngere către SA „Moldtelecom” privind rezilierea contractului, deoarece nu a intrat în posesia bunurilor pe care reclamantul pretinde că i le-a oferit. Astfel, calculând perioada din momentul efectuării ultimei plăți la 23 ianuarie 2013 – 31 ianuarie 2013, rezultă că ultima zi de înaintare a acțiunii în interiorul termenului de prescripție extinctive, a expirat la 30 ianuarie 2016, iar acțiunea a fost depusă la 29 decembrie 2017, adică cu depășirea termenului de prescripție.

A indicat că pe de o parte instanța de apel indică că reclamantul urma să se adreseze cu acțiune civilă față de pîrît în interiorul termenului de trei ani pînă la 03 februarie 2016 în urma eventualei acceptări de reziliere a contractului la inițiativa pîrîtului, iar pe de altă parte a indicat că reclamantul s-a încadrat în interiorul termenului de prescripție, astfel contrazicându-se.

A susținut că instanța de apel, a interpretat eronat și imparțial norma legală, interpretând distorsionat aplicarea normei legale la circumstanțele cauzei, fiindcă termenul de prescripție poate fi întrerupt doar prin înaintarea unei acțiuni în instanță în interiorul termenului, sau prin acțiuni prin care debitorul recunoaște datoria în interiorul termenului de 3 ani, și nicidecum prin acțiunile creditorului cu privire la înștiințarea despre datorie a debitorului.

A menționat că instanța de apel nu a dat nici o apreciere faptului că prima instanță a respins toate cerințele din cererile cu privire la reclamarea probelor și de reluare a procesului, astfel fiindu-i încălcat grav dreptul la un proces echitabil garantat de art.6 CEDO și astfel, a fost nevoit personal de mai multe ori să se adreseze către operator, pentru a obține probele necesare și astfel au apărut circumstanțe care nu i-au fost cunoscute la momentul examinării cauzei, de exemplu cererea nr.1282 din 13 martie 2019 și răspunsul nr.4814 din 19 aprilie 2019 recepționat la 03 mai 2019, prin care consideră că se probează faptul că ulterior, în temeiul cererii depuse la 03 februarie 2013, contractul de prestare a serviciilor de comunicații electronice mobile a fost reziliat la 01 a lunii imediat următoare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 12 iulie 2019 (f.d. 185), astfel, recursurile declarate la 25 iulie 2019 și 12 august 2019 de către Leonid Bîtca, reprezentat de avocatul Daniela Sandu, se consideră a fi depuse în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului,

dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Leonid Bîtea, reprezentat de avocatul Daniela Sandu, sunt inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Leonid Bîtea,

reprezentat de avocatul Daniela Sandu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recursuri se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor imputate instanțelor inferioare, o minimă argumentare a criticii în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în prezenta cauză sunt similare celor indicate în procesul judecării asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de către Leonid Bîțca, reprezentat de avocatul Daniela Sandu.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Leonid Bîtca,
reprezentat de avocatul Daniela Sandu.

Încheierea este irevocabilă.

Preşedintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh